

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
2 У 6147/19
15.3.2023. године
БЕОГРАД

Управни суд, судија мр Зоран Рељић, као судија појединац, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ул. ... бр. 15, поднетој против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења туженог број 351-02-00063/2019-07 ROP-MSGI-1317-CPI-2/2019, од 01.04.2019. године, у предмету грађевинске дозволе, дана 15.3.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем дозвољава се инвеститору Републици Србији – ЈП „Скијалишта Србије”, Булевар Милутина Миланковића број 9, Нови Београд и суфинансијеру Граду Београду, ул. Драгослава Јовановића број 2, Београд, извођење припремних радова за изградњу станице гондоле „Калемегдан” који обухватају поставање градилишне оgrade, поставање инсталација и опреме привременог карактера за потребе извођења радова, земљане радове и радове на стабилизацији терена и осигурања ископа према суседним парцелама бушеним шиповима, све на кат.парцели број 64/17 КО Стари град, на територији града Београда (став I диспозитива); предрачунска вредност радова износи 143.610.645 динара (став II диспозитива); обавезује се инвеститор да пре почетка извођења радова пријави почетак грађења објекта Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре (став III диспозитива); обавезује се инвеститор да обезбеди стручни надзор у току грађења објекта, односно извођења радова за које је издата грађевинска дозвола (став IV диспозитива); саставни део овог решења су: Локацијски услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре бр. 350-02-00033/2019-14 (ROP-MSGI-1317-LOC-1/2019) од 14.02.2019. године, Пројекат за грађевинску дозволу који чине: 0 Главна свеска и 1 – Пројекат припремних радова, које је израдио ББ, ... бр. ...; Елаборат о геотехничким истраживањима терена који је израдио ВВ, ул. ... бр. ... (став V диспозитива); грађевинска дозвола престаје да важи ако се не изврши пријава радова у року од три године од дана правноснажности овог решења. (став VI диспозитива).

Тужбом, поднетом Управном суду 18.04.2019. године, допуњеном поднеском од 30.5.2029. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да инвеститор није доставио доказ да има било какво право на земљишту које је предмет грађевинске дозволе, као ни претходну студију оправданости и студију оправданости за објект из члана 133. Закона

о планирању и изградњи. Указује да из Уверења РГЗ СКН Стари град од 12.03.2019. године, произлази да је извршена деоба кат. парц. бр. 64/1 и 70/4 КО Стари град, да су том приликом формиране кат. парц. бр. 64/1, 64/7 и 70/1 и да у моменту доношења закључка Владе Републике Србије, на који се позива тужени орган, кат. парц. 64/17 није била формирана, при чему се ни локацијски услови не односе на новоформирану кат. парц. бр. 64/17. Код чињенице да се грађевинска дозвола издаје искључиво на основу издатих локацијских услова то је неспорно да је предметна грађевинска дозвола донета противно правилима поступка, односно закона. Сматра да има активну легитимацију за подношење тужбе јер се предметна грађевинска дозвола односи на радове којима се угрожава јавни интерес, повређује аутентичност историјско-културног добра, утиче на обим и врсту зеленила парка, чиме и на сам парк у целини, са којих разлога сматра да му је повређено право на здраву животну средину, због чега има правни интерес да се оспорено решење поништи. Са разлога ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање, као и да одложи извршење решење коначног управног акта.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом чл. 10. Закона о управним споровима, (“Службени гласник РС” број 111/09), прописано је да су странке у управном спору тужилац, тужени и заинтересовано лице, а одредбом чл. 11. став 1. истог закона, да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован ни интерес.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или негов на закону засновани интерес, а одредбом става 2. истог члана закона, прописано је да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

Оспорено решење - грађевинска дозвола, чији поништај тужилац тужбом тражи, донето је на захтев инвеститора Републике Србије – ЈП “Скијалиште Србије” и тим решењем дозвољава се наведеном инвеститору и суинвеститору граду Београду, извођење припремних радова за изградњу станице гондоле “Калемегдан”, на начин како је то ближе одређено диспозитивом наведеног решења, с тим да из садржине оспореног решења произлази да тужилац није био странка у поступку доношења овог решења, нити да је овим решењем одлучивано о каквом захтеву, односно праву и интересу тужиоца.

Суд притом констатује да тужилац, као физичко лице нема ни претпостављени правни интерес сагласно Конвенцији о доступности информације, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине (“Службени гласник РС”-Међународни уговори бр. 38/09). Ово са разлога што тужилац у конкретном случају тужбу заснива на праву на здраву животну средину, при чему не доставља доказе и не наводи чињенице из којих произлази да се ради о лицу које има правни интерес за подношење тужбе у поступку од значаја за питања заштите животне средине. Стога по оцени Управног суда, тужилац није легитимисан за подношење ове врсте тужбе у управном спору, јер се оспореним решењем не дира очигледно у његово право и на закону засновани интерес.

Управни суд је, следом изнетог, применом одредбе члана 26. став 2. и 1.

тачка 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

Имајући у виду одлуку донету у овом предмету, Суд није одлучивао о захтеву тужиоца за одлагање извршења.

Поука о правном средству: Против овог решења тужиља има право приговора посебном већу Управног суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.3.2023. године, 2 У 6147/19

Судија
мр Зоран Рељић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП